

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	554 - 05 - 112	
Дата	26 / 11	2015 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

19
11
[Signature]

**ДО
МИНИСТЪРА НА
ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИВАЙЛО КАЛФИН**

ПИТАНЕ

ОТ

д-р Султанка Петрова
народен представител от ПГ на „Патриотичен фронт“

На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.94, ал.1 от ПОДНС внасям питане

Относно: Необходимост от определяне на пределна възраст на приемните родители, съобразно възрастта на настанените при тях деца и с оглед защитата на най-добрия интерес на децата

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Нерядко срещано явление при осъществяване на мерките по закрила на деца в риск е настаняването им в приемно семейство.

Вследствие на извършеното от приемните родители обучение и придобита правоспособност, професионалният профил на приемните родители може да бъде или за отглеждане на дете до 3-годишна възраст или за отглеждане на дете над 3-годишна възраст.

От друга страна е ноторно известно, че децата на възраст до 3 и над 3 години си имат определена специфика, характерна за развитието на всеки

човешки индивид. В зависимост от това децата във всяка своя възраст имат динамично променящи се потребности, на които следва да бъде отговаряно, ако се цели изграждането на пълноценна и адаптируема към бъдещите житейски условия личност.

В тази връзка е налице необходимост от съобразяване на възрастта и потребностите на приемните деца с възрастта и възможностите на приемните родители, в чието семейство тези деца биват настанявани.

Никак не са малко случаите, в които липсва подобно съобразяване и съответствие. Ще си позволя да Ви наведя един такъв случай, който на мен ми е станал известен и за който и друг път, но по друг въпрос съм ангажирала вниманието Ви.

В конкретния пример се касае за приемно семейство от гр.Перник, състоящо се от семейна двойка в напреднала възраст, в която се е отглеждало и продължава да се отглежда по мярка за настаняване, дете на 4-годишна възраст. Приемната „майка“ С. П. Л. от гр.Перник понастоящем е на над 65-годишна възраст, а съпругът ѝ В. Б. Л. е вероятно е още по-възрастен. Приемната „майка“ е с 10 години по-възрастна от биологичната баба Р. С. за детето Д., която от доста време прави безуспешни засега опити да реинтегрира внука си за отглеждане при нея.

Когато детето е било изведено от биологичните му родители, е било на 1 година и 5 месеца и е било настанено у семейство Л. В досието на детето липсват сведения дали приемното семейство, при което детето Д. е било настанено на тази му възраст е профилирано за отглеждането му като дете до 3-годишна възраст или не. Фактите обаче сочат, че въпреки временния характер на предприетата мярка по закрила, детето продължава да е настанено при същото приемно семейство, въпреки че възрастта му вече е надхвърлила 3 години. В досието няма данни дали това приемно семейство междувременно се е профилирало и за отглеждане на деца и над 3-годишна възраст. Защото в противен случай, настаняването би било незаконосъобразно и вредно за детето.

Неглижирането на тези въпроси е укоримо, тъй като се касае до пряка увреда на правата и интереса на подрастващия индивид.

Особен интерес понастоящем представлява за мен въпроса: *Доколко лица на над 65-годишна възраст могат да са способни да бъдат адекватни към естествените потребности на едно такова малко дете и да предоставят пълноценна грижа за него?*

Свързан с това мое законно любопитство е и въпроса: *В такива, като посочения пример ярки несъответствия между законовата цел и средствата, с която тя се реализира, не е ли предпоставено реализирането на хипотезата на §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето или пък дали не е налице дефицита, визиран в критериите, разписани в §1, т.5, букви „б“, „в“ и „д“ от Допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето.*

Та нали всъщност в основата на Закона за закрила на детето са заложили целите за: *отглеждане на детето в семейна среда (чл.3, т.2); **осигуряване най-добрия интерес на детето (чл.3, т.3) и ***временен характер на ограничителните мерки (чл.3, т.7)?

От друга страна, в друг един закон, а именно Закона за защита от дискриминация, е налице законов текст в чл.7, ал.1, съобразно който: „Не представлява дискриминация... 2. различното третиране на лица на основата на характеристика, отнасяща се до признак по чл.4, ал.1, когато тази характеристика поради естеството на определено занятие или дейност, или условията, при които то се осъществява, е съществено и определящо професионално изискване, целта е законна, а изискването не надхвърля необходимото за постигането ѝ“. А целта на Закона за защита от дискриминация, заложили в чл.2, т.2 от същия е: „равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот“.

В тази връзка е и моето питане към Вас господин министър:

В качеството си на правно-задължен субект по смисъла на чл.10 от Закона за защита от дискриминация, като индивидуален орган на държавна власт,

Готов ли сте в името на децата на България, защитата и гарантирането на техните права и най-добър интерес, да предприемете действия по поставяне на определени възрастови граници за упражняването на професията „приеман родител“, както за целите на отглеждането на деца до 3-годишна възраст, така и за целите на отглеждането на деца, над тази възраст?

В случай, че заявите своята готовност в тази посока, аз се ангажирам да подпомогна усилията Ви с целия властови ресурс и компетентност, с които разполагам. Отворена съм за дискусии по въпроса, водена от убеждението, че децата на България заслужават подобно внимание и подход.

Моля, отговорът да бъде в писмен форма.

София, 26.11.2015 г.

Народен представител:
/д-р Султанка Петрова/